

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514211501
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3514211501.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. O. K., advokátom, so sídlom kancelárie A. XX, P.O.I. XXX, XXX XX I., proti žalovanej K. A., narodenej XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXXX XX I. XXX, právne zastúpenej JUDr. O. D. ml., advokátom, so sídlom kancelárie J. Y. XXXX/XXX, XXX XX J., o zaplatenie 19 574,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8C/141/2015-72 zo dňa 2.októbra 2018 čo do trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV., ktorým žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % m e n í tak, že žalobcovi sa proti žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %.

II. Žalovanej sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 19 574,35 eur, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, výrokom III. vrátil žalobcovi súdny preplatok v sume 1 162,26 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., po právoplatnosti uznesenia a výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca (pôvodne spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou proti žalovanej domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 19 574,35 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.1.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 29.4.2011 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v celkovej sume 24 480 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 72 mesačných splátkach v sume 340 eur. Žalovaná ku dňu písomného vyhotovenia žaloby uhradila 1 095 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 24.12.2011 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Ako dôkaz žalobca označil a predložil zmluvu o pôžičke, všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok a úhrad a predžalobnú upomienku s doručenkou.

3. Uznesením č.k. 8C/141/2015-30 zo dňa 15.12.2016 súd prvej inštancie podľa § 80 ods. 1 - 3 CSP pripustil, aby do konania na strane žalobcu miesto žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO 35 923 130, vstúpil ako žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 831 154.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 30.7.2018. S poukazom na § 657 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. f/, k/, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 2 písm. a/, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka uviedla, že zmluva o pôžičke je spotrebiteľskou zmluvou, ktorej obsah a formulárové všeobecné obchodné podmienky pred podpisom nemohla ovplyvniť. Žalovaná má v právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. Podľa tohto zákona zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, pretože v zmluve vymedzený údaj o termíne konečnej splatnosti 5/2017 nie je dostatočný. Následkom absencie zákonom stanovenej náležitosti je, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná zaplatila veriteľovi sumu vyššiu ako je suma poskytnutej pôžičky 17 000 eur.

5. Žalobca vo vyjadrení, ktoré došlo súdu prvej inštancie dňa 4.9.2018, oznámil, že žalovaná po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 20 100 eur platbami v období od 10.12.2014 do 7.5.2018. Z tohto dôvodu zobral žalobca žalobu späť o zaplatenie 20 100 eur s príslušným úrokom z omeškania a o zaplatenie 2 036,20 eur s príslušenstvom titulom uplatnených zmluvných pokút a poplatkov. Úhradami vo výške 20 100 eur bola zaplatená celá výška istiny pohľadávky a časť úrokov z omeškania. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby si žalobca v konaní ďalej uplatňoval nezaplatenú časť úrokov z omeškania vyčíslené vo výške 4 365,42 eur a náhradu trov konania.

6. Konanie o zaplatenie 19 574,35 eur z dôvodu späťvzatia žaloby súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku zastavil podľa § 144, § 145 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 CSP (odseky 4. - 7. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Po čiastočnom späťvzati žaloby zostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie časti úrokov z omeškania v sume 4 365,42 eur. Skutkový stav zistený v rozsahu vykonaného dokazovania posúdil súd prvej inštancie podľa § 524 ods. 1,2, § 526 ods. 1, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, 2, 3,5 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že zmluva o pôžičke je zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať režim spotrebiteľských zmlúv vrátane kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok a iných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. V konaní mal preukázané, že v zmluve nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok, nie je uvedené, kedy začne dlžník úver splácať, nie je uvedená doba trvania zmluvy, iba termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu pre prípad omeškania spotrebiteľa s platením splátok. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na skutočnosť, že všeobecné obchodné podmienky sú vyhotovené drobným a nahusteným písmom a ich text je voľným okom nečitateľný. Zákonným následkom absencie náležitostí priamo v zmluve podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie z tohto dôvodu uzavrel, že žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania a žalobu zamietol.

7. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP výrokom IV. rozsudku. Žalobca vzal žalobu v časti istiny späť pred prvým pojednávaním. K čiastočnému späťvzati žaloby došlo z dôvodov, za ktoré zodpovedá žalovaná. V tejto časti patria trovy konania žalobcovi. Žalobca tak mal úspech vo veci v prevažnej časti, keď k zamietnutiu žaloby došlo vo výške 4 365,42 eur uplatnenej titulom úroku z omeškania.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku IV. čo do trov konania, podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Poukázala na to, že žalobca podal žalobu nedôvodne, nakoľko z predložených listín vyplýva, že v čase podania žaloby splácala pôžičku mesačnými splátkami podľa svojich možností v rozsahu 300 - 500 eur. Žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 17 000 eur. V konaní súd prvej inštancie konštatoval, že pre absenciu podstatných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bola pôžička bezúročná a bez poplatkov. Vzhľadom na nezrozumiteľné a chaotické výzvy žalobcu a jeho právneho predchodcu žalovaná pôžičku splácala naďalej i po zaplatení sumy 17 000 eur a celkovo uhradila sumu 21 195 eur. Poukázala na to, že v odseku 11. a 12. odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že v období od 20.6.2011 do 8.8.2016 žalovaná uhradila sumu 1 195 eur, pričom z prehľadu splátok predložených žalovanou vyplýva, že žalovaná právnenmu predchodcovi žalobcu zaplatila v období od 20.6.2011 do 28.4.2015 sumu 2 395 eur a v období od 28.5.2015 do 7.5.2018 sumu 18 800 eur. Žalobcovi nič nebránilo v späťvzati žaloby v zaplatenej časti už omnoho skôr než pred prvým pojednávaním dňa 5.9.2018, kedy bolo žalobcovi minimálne od 7.5.2018 (dátum poslednej

splátky) zrejme, že mu bola uhradená celkovo suma 21 195 eur. Žalovaná podotkla, že v čase spísania vyjadrenia k žalobe dňa 30.7.2018, bola predmetom sporu celá údajne dlžná suma, pričom minimálne už dňa 30.7.2018 bolo bez pochyb, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná a napriek početným splátkam uhradených žalovanou, žalobca nezobral po dobu 3 rokov žalobu ani len sčasti späť. Dlhú sumu 17 000 eur žalovaná splatila už dňa 29.12.2017. Súd prvej inštancie aj napriek tomu, že žalobu vo zvyšnej časti výrokom II. zamietol, žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Súd prvej inštancie nepostupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne, pretože žalobca nemal vo veci plný úspech. Žalovaná poukázal na názor Krajského súdu v Trenčíne, ktorý bol vyslovený v uznesení zo dňa 28.2.2017 sp.zn. 6Co/4/2017. Navrhla, aby odvolací súd výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie čo do trov konania zmenil tak, že žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. K odvolaniu žalovanej, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 7.12.2018, žalobca vyjadrenie nepodal.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

11. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, pretože skutkový stav a procesná situácia ako podmienky na potvrdenie alebo zrušenie nie sú vo veci dané. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania má charakter procesného rozhodnutia, o ktorom sa z hľadiska formy rozhodnutia rozhoduje uznesením. Konzumáciou takého uznesenia do meritórneho rozhodnutia o veci samej sa nič nemení na povahe takého rozhodnutia ako uznesenia. V prípade, že odvolanie proti rozsudku je podané len proti nároku o náhrade trov konania, rozhoduje odvolací súd o procesnom nároku na náhradu trov konania uznesením podľa § 234 ods. 1 a § 357 písm. m/ CSP v spojení s § 354 a § 392 CSP, nakoľko nerozhoduje o veci samej.

13. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že dňa 12.12.2014 bola súdu prvej inštancie doručená žaloba žalobcu proti žalovanej o zaplatenie 19 574,35 eur s príslušenstvom. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke č. 8007069, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 17 000 eur. Žalobca tvrdil, že pred podaním žaloby žalovaná zaplatila sumu 1 095 eur. V priebehu konania žalobca zobral žalobu o zaplatenie 19 574,35 eur a čiastočne o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov späť z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby zaplatila

20 100 eur po častiach v období od 10.12.2014 do 7.5.2018. Predmetom konania zostala peňažná pohľadávka vo výške 4 365,42 eur ako vyčíslený úrok z omeškania. Súd prvej inštancie po právnej stránke v konaní ustálil, že poskytnutá pôžička bola v zmysle § 9 ods. 1 písm. i/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov bezúročná a bez poplatkov. Je nepochybné, že časť pôžičky žalovaná zaplatila po podaní žaloby v priebehu súdneho konania Zaplatením dlhu, príp. jeho časti dochádza k zániku peňažného záväzku žalovanej a žalobca na tento skutkový stav reagoval v konaní čiastočným späťvzatím žaloby. Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zavinila svojím správaním žalovaná. Na zavinenie žalovanej nič nemení, že peňažný dlh z poskytnutej pôžičky sa znižoval postupne po častiach v rozmedzí od 300 - 500 eur a podľa tvrdenia žalovanej dlžnú sumu 17 000 eur žalovaná splatila už dňa 29.12.2017.

14. Späťvzatie žaloby je výlučným dispozičným procesným úkonom žalobcu, k jeho obmedzeniu dochádza iba za splnenia podmienok podľa § 146 ods. 1 CSP, prípadne podľa § 370 ods. 2 CSP v odvolacom konaní.

15. Za podstatné odvolacie tvrdenie žalovanej s vplyvom na vecné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, ktoré vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné, považoval tvrdenie žalovanej, že súd prvej inštancie nepostupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne, pretože žalobca nemal vo veci plný úspech.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu sa pre danú vec uplatní pri rozhodovaní o náhrade trov konania nielen ustanovenie § 255 ods. 1 CSP (zásada úspechu vo veci), ale aj ustanovenie § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, ktorého použitie prichádza do úvahy pri zastavení konania/čiasťočnom zastavení konania (zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie).

17. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu a čo do výšky priznaného nároku. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobného návrhu (petit) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, pričom plný úspech vo veci môže mať tak žalobca ako aj žalovaný. Pomer úspechu konkrétnej sporovej strany voči protistrane je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania a na rozhodnutie o tomto nároku má zásadný vplyv.

Vo všeobecnosti taktiež platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, náhrada trov konania sa pomerne rozdelí pri zohľadnení pomeru jeho úspechu a jeho neúspechu.

18. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán sporu, ktorá zaviniła, že trovy vznikli. Náhrada týchto trov konania sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Táto zásada je inštitútom procesného práva a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie skutočnosti, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie sa zisťuje v príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu a dôsledkom je vznik trov protistrany. Pokiaľ jedna procesná strana zaviniła, že konanie muselo byť zastavené a o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká tejto strane povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. V prípade, ak bolo konanie sčasti zastavené, súd prihliadne na to, či a kto zavinił, že muselo dôjsť k zastaveniu. Súd teda najprv posúdi otázku, čo bolo dôvodom zastavenia konania sčasti a následne hodnotí celkovú otázku, z akej časti bola tá ktorá strana sporu úspešná. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska.

19. Z hľadiska aplikácie § 256 ods. 1 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania po späťvzati žaloby žalobcom vo výške 2 036,20 eur s príslušenstvom titulom uplatnených zmluvných pokút a poplatkov a vo výške 20 100 eur s príslúchajúcim úrokom z omeškania, vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že súd prvej inštancie zastavil konanie čo do zaplattenia sumy 19 574,35 eur (výrok I. rozsudku) ako istiny vyčíslenej v petite žaloby.

20. Na strane žalovanej je daná zodpovednosť za zavinenie do výšky 19 574,35 eur jej neskorším správaním spočívajúce v platení dlhu po častiach po podaní žaloby. Zastavenie konania o zaplattenie 19 574,35 eur z dôvodov na strane žalovanej je pre účely rozhodovania o náhrade trov konania úspechom žalobcu a neúspechom žalovanej.

21. Peňažný nárok žalobcu vo výške 4 365,42 eur, o ktorom súd prvej inštancie meritórne rozhodol tak, že žalobu zamietol, predstavuje pre účely rozhodovania o náhrade trov konania úspechom žalovanej a neúspechom žalobcu.

22. Pri existencii čiastočného úspechu žalobcu a čiastočného úspechu žalovanej je namieste pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikácia § 255 ods. 2 CSP pomerom úspechu strany sporu vo veci. Úspech žalobcu predstavuje 82 % a jeho neúspech predstavuje 18 %. Je zrejmé, že žalobca bol v konaní čiastočne úspešný a žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu pomeru jeho úspechu a neúspechu, čo predstavuje 64 % (82-18) úspešnosť žalobcu. Pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca mal úspech v prevažnej časti, jeho rozhodnutie za aplikácie § 255 ods. 1 CSP nie je správne. Žalobca ako strana sporu mal vo veci úspech len čiastočný, čo zakladá procesný dôvod na aplikáciu § 255 ods. 2 CSP a pomerné rozdelenie nároku na náhradu trov konania. Pri pomernom rozdelení trov konania vychádzal odvolací súd z hodnoty 23 939,77 eur (19 574,35 + 4 365,42).

23. Ostatné odvolacie tvrdenia žalovanej uvedené v odvolaní nepovažoval odvolací súd podľa obsahu za tvrdenia procesného charakteru, ku ktorým by bolo možné za situácie, že konanie bolo zastavené v sume 19 574,35 eur z dôvodu späťvzatia (výrok I.) a nárok žalobcu na vyčíslené úroky z omeškania vo výške 4 365,42 eur súd prvej inštancie zamietol (výrok II.), pričom proti výrokom I. a II. nepodali žalobca ani žalovaná odvolanie, prihliadať. O uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie 19 574,35 eur súd prvej inštancie meritórne nerozhodoval a tento nárok nebol predmetom preskúmania ani právneho posudzovania.

24. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd výrok IV. čo do nároku na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %, pričom o výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP, ktoré vydá súdny úradník.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).